

וזהו ההסבר בעניינו:

אמנם משה למד את אהרן תורה, אבל במקרה זה לא הייתה כל אפשרות אחרת, שהרי מלבד משה לא היה מי שיוכל ללמד את אהרן; על לימוד שכזה לא נאמר "מעלה עליו הכתוב כאילו יルドו", ולכן אהרן אינו נחשב ל"תולדות משה".

בנין אהרן, לעומת זאת, יכולו ללמד תורה מפי אהרן אביהם, והעובדת שמשה למד אותם בעצמו הייתה בגדיר "לפניהם משורת הדין"; זהו הלימוד שעליו נאמר "מעלה עליו הכתוב כאילו יルドו", ולכן נקראים דוקא בני אהרן "תולדות משה".⁵⁰

(לקוטי שיחות חכ"ג ע' 8 ואילך)

יג

וְאֵלֹה תּוֹלֶדֶת אָהָרֹן וּמֹשֶׁה בַּיּוֹם דִּבֶּר ה' אֶת מֹשֶׁה בְּהָר סִינְיָן (ג, א)

"וְאֵלֹה תּוֹלֶדֶת אָהָרֹן וּמֹשֶׁה - ואינו מזמין אלא בני אהרן, ונקרו
תולדות משה לפניו שלימדן תורה; מלמד שככל המלמד את בן חברו תורה,
מעלה עליו הכתוב כאילו יルドו. ביום דבר ה' את משה - נעשו אלו
התולדות שלו, שלימדן מה שלמד מפי הגבורה" (רש"י)

צרייך ביאור: לפי דברי רש"י, משמעות הביטוי "ביום דבר ה' אל

50. עוד יש לתרץ: באהרן לא שיקר לומר שנקרה "תולדות משה", כי לא היה נטיחוד הדיבור של הקב"ה בעצמו, שנאמרה לו פרשת שתויי יין (דברי רש"י - שמיני י, ג), ואם כן, מאז ואילך – כיון שהלימוד מפי הגבורה הוא עיליי גדול יותר לגבי הלימוד מפי משה, כמובן) – לא נקרא "תולדות משה" (כי 'בכלל מאתיםמנה'). דוקא בני אהרן, שלא זכו לדבריו מפי הקב"ה עצמו אלא רק דרך משה – הם אלו שנחשבים "תולדות משה".

משה מהר סיני" היא שהחל מיום זה התחיל משה ללמד את בני אהרן (ולכן הם נקראים "תולדותיו") – היה הכתוב צריך לומר, כמובן, לכארה, "מיום דבר ה' אל משה"; מדובר נאמר "ביום דבר ה' אל משה",/ca ilo מדבר במאורע שהתרחש ביום זה בלבד?⁵¹

הסביר לכך:

כשם שלידתו הגשמי של אדם אינה יכולה להתרחש אלא פעם אחת בלבד – כך "לידתו" הרוחנית של אדם מתרחשת פעם אחת בלבד, כאשר מלמדים אותו תורה לראשונה; ואילו התורה שהוא לומד לאחר-מן אינה נחשבת ל"לידה" נוספת.

ולכן נאמר "ביום דבר ה' אל משה" – כי רק הפעם הראשונה שמשה לימד את בני אהרן, ביום מתן תורה עצמו⁵², נחשבת כ"לידה", שבעקובותיה הפכו בני אהרן ל"תולדותיו" של משה; ואילו הלימוד בפעמים הבאות לא נחשב כ"לידה", אלא כתוספת וצמיחה בלבד.

ומעתה יובן היטב דיוק לשון רש"י "כל המלמד את בן חברו תורה" (ולא "כל המלמד את חברו")⁵³: בכך מלמדנו רש"י, שהכלל "מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו" מתייחס בעיקר⁵⁴ למי שמלמד את "בן חברו", ילד הנמצא בתחילת דרכו בלימוד התורה, ולא למי שמלמד אדם מבוגר שכבר למד תורה בעבר.

(לקוטי שיחות חט"ו ע' 180; חכ"ג ע' 9 ואילך)

.51. וכן הקשו הראים ועוד.

.52. וראה לקמן ביאור טו, שגם אם משה למד אותם קודם לכן, ה"לידה" המתרחשת רק בלימוד הראשון של אחר מתן תורה.

.53. וראה הסבר נוסף ב'ביאור' הקודם (ביאור יב).

.54. כך הוא לפי הפשט; אך ראה ב'ביאור' הבא (ביאור יד) – בדרך החסידות.